

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA EL PUNT AVUI TV MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT SUCESSOS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA EUROPA-MÓN COMUNICACIÓ OPINIÓ IN ENGLISH ESPORTS

TOTA L'OPINIÓ EDITORIALS ARTICLES L'APUNT EL LECTOR ESCRIU ENVIAR UNA CARTA AL DIRECTOR AUTORS

OPINIÓ 30 maig 2013 2.00 h

1

LA CRÒNICA**Cuevas Bajas**

Imatge del ple en què es va aprovar l'agermanament amb Cuevas Bajas. J. PUNTÍ.

JOAN PUNTÍ

Del poble de Cuevas Bajas (Màlaga) van partir moltes dones i homes en els primers anys de la segona meitat del segle passat, buscant la prosperitat, allunyant-se del mal viure i alimentant l'esperança d'un futur millor, una il·lusió que fa variar la vida a molts joves del país en els nostres dies i que marxen a l'estranger per trobar feina i deixar d'estar abocats a un camí sense sortida. Temps diferents, situacions semblants. La Bisbal d'Empordà va rebre centenars de *cueveños* essencialment a finals dels anys cinquanta i principi dels seixanta del segle XX, en una onada migratòria que volia deixar enrere pobresa i falta de treball i que va suposar un augment percentualment molt important de població a la Bisbal d'Empordà, que va passar de prop dels 4.500 habitants a gairebé 7.000. Els nouvinguts van diluir-se amb la població autòctona amb una convivència essencialment adequada on no es podien amagar –explica gent que ho va viure– desconfiances i recels, però que també va engendrar –amb el temps– prosperitat, desenvolupament, canvi de fisonomia urbana i, finalment, mestissatge cultural. Cuevas Bajas ja ha parit catalans –ningú ho pot negar, dels de tota la vida– amb traçabilitat

cueveña, amb cognoms *cueveños* i amb hàbits i llengua ben nostrada, i, fins i tot, ha engendrat independentistes, ara que tenen tanta mala premsa fora d'aquí.

Cuevas Bajas és història bisbalenca i, com a tal, la població l'ha d'assumir plenament. Abans-d'ahir en un ple, inusualment plàcid, els representants escollits democràticament van aprovar per unanimitat l'agermanament de la Bisbal amb la població andalusa, una decisió que per a uns va ser una oficialització d'una realitat i, per a altres, un acte de justícia. El cert és que aquells que van ser escollits pel poble dimarts van ser visitats per una colla de veïns que volien veure'ls tots amb la mà ben enlaire. Quan els regidors van donar el sí a l'agermanament, bona part del públic, que volia viure intensament el moment, no es va poder estar d'aplaudir. Es llegien força cares de sentiment, alguna fesomia d'agraïment i moltes expressions que cridaven en silenci un "ja era hora!".

Xavier Dilmé, de CiU, era l'únic regidor present ahir que va viure el primer intercanvi cultural entre les dues poblacions l'any 1991, una circumstància que s'ha anat repetint a través de diversos equips de govern de colors diferents des de llavors. "Feia poc que era regidor –recordava Dilmé dimarts en el ple– i en aquella trobada es va trencar molt de gel. Ara la Bisbal s'agafa l'agermanament amb absoluta normalitat." Lluís Sais, d'ERC, que va ser alcalde de la Bisbal en el mandat anterior i els sis primers mesos d'aquest, parlava del tracte extraordinari que havia rebut en un viatge que va fer a Cuevas Bajas.

L'entusiasme, però, va passejar-se només per les bancades del públic. Entre els representants del poble hi va haver satisfacció verbal. El recel s'intuïa latent. Potser ja és el moment de preguntar-se per què. Per què allò que abans-d'ahir algú definia com a acte de justícia no ho havia oficialitzat cap altre equip de govern, tenint en compte que tots els partits representats ahir –menys el PP– han governat en un moment o altre la Bisbal? La història convertirà el 28 de maig del 2013 en el dia que un poble acceptava part de la seva història. De sinceritat no en parlarà pas. Parlarà, probablement, de justícia.

JOAN PUNTÍ MULLERAS

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

El poder de la memòria

Pagesos, modes i falsedats

MÉS ARTICLES

MÉS LLEGIDES

1. Borrell s'enfada i abandona una entrevista a la